

бунър, Хайдѹшка пѣсен, Хайдѹшка поляна, Харамията, Харманица, Хѹтула, Хотѹл азмък, Христѹнови кашли, Христѹнска чешима, Циганска река, Цѹнкови ливади, Чаирлѣк баши, Чаирлѣка (Ливадите), Чаирски лѹзя, Чакалджѹ, Чакалари, Чакаларски лѹзя, Чакаларска чешима, Чаирски лѹзя, Чаков пѣт, Чаковец, Чалѣков вир, Чатма бурѹн, Чеклада, Челтакчи баши, Чепишев ѹрех, Черковницето, Черната река, Чернева могила, Черни връх, Черя, Чѣшки гроб, Чешмята, Чилова могила, Чим чайр, Чоланджѹ юк, Чотлѣня, Чукѹр махла, Чукѹра, Чуките, Чумѣрна, Шѣшкинград, Шилетѹря, Шѹпската ада, Юрдѹнова могила, Юрдѹнови ливадки, Явѹшова могила (Евѹшова могила), Яламѹвска могила, Янковите вѣрби, Янов пѣт.

ТОПОЛЧАНЕ (Кавлаклий)

Село в Сливенска община. Намира се на 9 км югоизточно от Сливен. Разположено е в Сливенското поле край Сотирска река на височина 165–175 м.

На югозапад от Тополчане в м. *Кайнаците* има селищна могила от периода на късния неолит и енеолита. Друга селищна могила е *Драгова могила* на 2 км югозападно, датирана от ранножелязната епоха. Северно от селото има три надгробни могили. Близко до тях, в м. *Вета камара (Орешака, Пчелина)*, има късноантично и средновековно селище с укрепителни стени, водопроводи и др. На 3,5 км североизточно, на вис. 530 м, е *Калето (Дорешко, Дорешко кале)*, където има останки от крепост и може би селище с материали от IV–VI и XI–XII в. Източно от Калето, на 250 м надолу край Дорешка река, е минавал стар пѣт, за охраната на който вероятно е изградена крепостта. По предание по р. Дорешка в старо време е съществувал град *Дореш (Дуреш)*, незасвидетелстван в исторически извори.

На 2 км южно, около жп спирка „Хаджи Димитър“, е имало средновековно селище *Паун* с турско име *Таусли* и *Тавазлий* в български вариант. В българската история става известно със срещата на цар Иван Шишман със султан Мурад I през 1388 г. По турско време селото е прочуто като производител на ориз. Вероятно престава да съществува през XVIII в. От него е останал старият топоним *Тавазлий*, след това *Тавазлийска поляна*, а сега само *Поляната*.

Най-ранният писмен документ за с. *Тополчане* е от 1485 г. Там селото е отбелязано с името *Айдѹн Карад*, с друго име *Каваклу*. Вероятно второто име произлиза от турската дума *кавак* – вид топола, каквито и сега ги има много край селото. През XIX в. то битува фактически с две имена – с турското *Каваклу* и българското *Кавлаклий*. Последното едва ли произлиза от турската дума *кавлак* ‘ощавен’. Възможна е и друга версия. В землището на селото трябва се търси средновековният град *Авли*, споменат в географския труд на М. ал Идриси от 1153 г. и свързан с действията на латинските рицари от началото на XIII в.

Наскоро беше преведено от Цв. Райчевска и стана известно едно вакѣфнаме на султан Баязид II (1481–1519). В него се споменава, че селището *Хав-*